

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5850/2021
28.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Драгане Бољевић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Недељков, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Богдан Вла, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1351/21 од 08.06.2021. године, у седници већа одржаној 28.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1351/21 од 08.06.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1351/21 од 08.06.2021. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1351/21 од 08.06.2021. године донетом у другом степену, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 2274/19 од 19.11.2020. године којом је одбијен тужбени захтев за утврђење да је апсолутно ништав уговор о купопродаји тракторске приколице (описана у изреци првостепене пресуде), закључен између туженог, као купца и правног претходника тужиоца, као продавца, као и захтев за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом другим изреке другостепене пресуде је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио посебну ревизију због погрешне примене материјалног права, сходно члану 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је у границама својих овлашћења на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. Тужилац уз ревизију није приложио судске одлуке које би поткрепиле тврдњу о различитом пресуђењу судова у истој чињеничној

и правној ситуацији као у конкретном случају, па није испуњен законски услов који се односи на потребу уједначавања судске праксе. Образложења побијаних пресуда за одлуку о одбијању тужбеног захтева тужиоца у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова у том смислу одговарају и усклађени су са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепених судова и ревизијског суда у примени материјалног права, с обзиром на утврђено чињенично стање у конкретном спору, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права.

Из наведених разлога одлучено је као у правом ставу изреке.

Испитајући побијану пресуду у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско – правним споровима, када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима или потраживању у новцу, на предају ствару или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 13.03.2019. године, ради утврђења ништавости уговора, а у тужби је као вредност предмета спора наведен износ од 369.000,00 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**